

З-те лице.

Мъжкыи Родъ.

Ч. Е. И, неговый, неговъ, В. неговый, я, негова,
Чис. Ми. И, негови, В. неговы.

Женск.

Срѣди.

Чис. Ед. И, негова, В. неговъ, И. В. негово.
Чис. Ми. И, В. неговы.

Така ся склонявать и *нейный, нейнъ, нейна, нейно, тъхныи, тъхнъ тъхна, тъхно.*

Забѣльж. Личны-ты мѣстоименія Дателъ падежъ *ми, ни, ти, ви, му, имъ*, часто ся употреблявать вмѣсто притяжательны; книга-та *ми*, намѣсто *моя-та* книга, братъ *ви*, намѣсто *вашій* братъ, пріятеліе-ти *имъ*, намѣсто *тъхни-ти* пріятеліе и прч.

Упраж. 17.

(Ученикъ-ть ще забѣлѣжи кое какво мѣстоименіе е, отъ кое лице и отъ кой родъ, число и падежъ).

Азъ си задавамъ надежбы. *Тій* угодявать на себе *си*. Ты ся оглядваши. *Ные* не ся наеммы на себе *си*. *Вашя-та* кѣща е высока. *Азъ* прочетохъ *негово-то* съчиненіе. *Вые* задоволявате себе *си* съ *ваши-ты* зававленія.